

Výrok

Články 56 ES a 58 ES musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jaká je dotčena ve věci v původním řízení, která, pokud jde o výpočet dědické daně, kterou má zaplatit dědic s bydlištěm v tomto členském státě z kapitálových pohledávek, jež má vůči finanční instituci se sídlem v jiném členském státě, neumožňuje, pokud měl zůstavitel v okamžiku své smrti bydliště v prvním členském státě, započtení dědické daně odvedené v jiném členském státě na dědickou daň, která je splatná v prvním členském státě.

(¹) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. února 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts – Lotyšská republika) – Schenker SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-93/08) (¹)

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1383/2003 — Článek 11 — Zjednodušený postup převzetí zboží ke zničení — Předpoklad konstatování existence porušení některého práva duševního vlastnictví — Správní sankce“)

(2009/C 82/12)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Schenker SIA

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Augstākās tiesas Senāts – Výklad článku 11 nařízení Rady č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 196, s. 7) – Zjednodušený postup převzetí zboží ke zničení bez nutnosti zjistit, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví podle vnitrostátního práva – Vnitrostátní právní předpisy stanovící pouze administrativní sankci, která se ukládá, pokud přihlašované zboží porušuje práva z duševního vlastnictví

Výrok

Zahájení – se souhlasem držitele práva duševního vlastnictví a dovoze – zjednodušeného postupu stanoveného článkem 11 nařízení Rady

(ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo, nezbavuje příslušné vnitrostátní orgány možnosti uložit subjektům odpovědným za dovoz takového zboží na celní území Evropského společenství „sankci“ ve smyslu článku 18 tohoto nařízení, jako je správní pokuta.

(¹) Úř. věst. C 128, 24.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. února 2009 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-224/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/100/ES — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 82/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Huvelin, V. Peere a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a B. Messmer, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí opatření nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob (Úř. věst. L 363, s. 141), nebo jejich neoznámení, ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 této směrnice
- 2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 5.7.2008.